

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Исперих, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИСПЕРИХ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитринка Ем. Купринджийска

при участието на секретаря РАЛИЦА СТ. САПУНДЖИЕВА
като разгледа докладваното от Димитринка Ем. Купринджийска
Административно наказателно дело № 20233310200159 по описа за 2023
година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивно административнонаказателно производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Производството е образувано по постъпила жалба от Г. И. Н. от с.Л., обл.Разград, срещу НП № 23-0275-000536/14.07.2023 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР – Разград, РУ – Исперих К. ИВ. К, с което за нарушени на чл. 104А ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 50,00 лева и са му отнети 8 точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР.

Жалбоподателят счита обжалваното НП за неправилно и незаконосъобразно, като основните му възражения са свързани с твърдения, че никога не използва мобилен телефон по време на управление на МПС и в тази връзка твърденията на полицейските служители, които са го спрели и са му извършили проверка са лъжа. Към жалбата прилага извлечение от мобилен оператор за потребление на мобилна услуга в периода, когато е съставен АУАН. Моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата, като представя допълнителни писмени доказателства.

За въззиваемата страна – Началник РУ в ОДМВР - Разград, РУ - Исперих не се явява представител.

За контролиращата страна РП – Разград, редовно призовани, не се явява представител.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.06.2023 г. свидетелите О. О. и Е. В. – служители в РУ – Исперих,

работители по безопасност на движението по утвърден график от началник РУ - Исперих. Около 17.50 ч. свидетелите се движели със служебния автомобил в гр.Исперих, по ул.“Родопи“. На кръстовището с ул.“Н.Й.Вапцаров“ свидетелите забелязали да се движи по тази улица, в посока от ляво надясно, л.а.“*****с“ с рег.№ РР **** ВС, който преминал пред полицейския автомобил и продължил в посока към дом № 16. Тъй като полицейските служители възприели, че водачът на автомобила разговаря по мобилен телефон докато управлява колата, те го последвали, подали светлинен и звуков сигнал и го спрели за проверка. В хода на проверката установили, че водач на автомобила е жалбоподателя Г. Н., който отрекъл да е ползвал телефон, докато е шофирал. Въпреки това св.О. му съставил АУАН за нарушението по чл. 104А ЗДвП, който водачът отказал да подпише – обстоятелство удостоверено с подписа на един свидетел ЮЛ. И. В..

На 21.06.2023 г. Г. Н. депозирал по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН възражение срещу така съставения АУАН, в което заявява, че отразеното в акта не отговаря на истината. Твърди, че на процесната дата към 17.52 ч. не е говорил по телефона, нито го е държал в близост до себе си или в ръката си, а същият е бил в джоба си. Моли административнонаказващия орган (АНО) да събере служебно доказателства от мобилен оператор Йеттел относно проведените от него разговори на дата 20.06.2023 г., като заявява готовност да представи той самия такава разпечатка. Освен това иска да бъде проверен видеорегистратора, поставен в служебния автомобил, управляван от св.О. на същата дата, за да се установи дали действително жалбоподателят е разговарял по телефона, докато е шофирал.

В хода на извършената от АНО проверка по ред на чл. 52, ал. 4 ЗАНН по административнонаказателната преписка са постъпили докладна записка рег. № 275р-8788/29.06.2023 г. от актосъставителя, сведение от Г. Н. от 12.07.2023 г. и докладна записка рег.№ 275р-9426/13.07.2023 г. от полицейски инспектор Никола Бочев.

Въз основа на така издадения АУАН и събраните в хода на административнонаказателното производство писмени доказателства АНО е издал обжалваното НП, с което изцяло е възприел фактическата обстановка изложена в акта, като е отхвърлил направените от жалбоподателя възражения и е наложил съответното наказание.

От представените по делото от жалбоподателя писмени доказателства – заявление за получаване на детайлизирана справка за потребление за мобилен номер +35989***** от 18.07.2023 г., подадено от Г. Н. до „Йеттел България“ ЕАД и разпечатка от „Йеттел България“ ЕАД за общо потребление за мобилна/фиксирана услуга за клиентски номер 0055049303 и мобилен номер 089 ***** за периода 18.06.2023 - 17.07.2023 г., се установява, че на дата 20.06.2023 г. от мобилен номер 089 ***** са проведени общо пет разговора/услуги, като в периода от 10.06 ч. до 21.36 ч. няма регистрирани ползвани мобилни услуги.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните писмени доказателства – административнонаказателната преписка, съдържаща АУАН серия ГА № 934486 от 20.06.2023 г., НП № 2-0275-000536/14.07.2023 г., 2 бр. докладни записки, сведение, възражение, заявление за получаване на детайлизирана справка за потребление за мобилен номер +35989***** от 18.07.2023 г., подадено от Г. Н. до „Йеттел България“ ЕАД и разпечатка за общо потребление за мобилна/фиксирана услуга за клиентски номер 0055049303 и мобилен номер 089 ***** за периода 18.06.2023 - 17.07.2023

г., както и от гласните доказателства – показанията на свидетелите О. О. и Е. В..

С оглед на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество е основателна.

Наказателното постановление, както и Актът за установяване на административни нарушения, са съставени в предвидените за това срокове, от надлежен орган и при спазване на изискуемите за тяхната валидност форма и съдържание.

Същевременно съдът счита, че при издаване на процесното НП административнонаказващият орган (АНО) е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които от една страна са довели до неизяснена фактическа обстановка и съответно до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, а от друга – до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ал. 4 ЗАНН преди да се произнесе по преписката наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства, като разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство. В настоящия случай жалбоподателят е депозирал по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН възражение срещу така съставения АУАН, в което заявява, че отразеното в акта не отговаря на истината и е поискал да бъдат събрани допълнителни доказателства, сред които е и искане да бъде проверен видеорегистратора, поставен в служебния автомобил, управляван от св.О. на същата дата, за да се установи дали действително жалбоподателят е разговарял по телефона, докато е шофирал. В хода на проверката по чл. 52, ал. 4 ЗАНН АНО е възложил разследването на друго длъжностно лице от ведомството, но вместо да се съберат поисканите от жалбоподателя доказателства, проверката се е ограничила само до снемане на сведение от самия жалбоподател и докладна записка от актосъставителя. В административнонаказателната преписка липсват данни дали АНО е изискал, съответно разгледал видеозаписите от служебния автомобил на процесната дата, респективно ако не го е направил – какви са причините за това. В крайна сметка позовавайки се само на докладната записка от актосъставителя и сведението от жалбоподателя, които всъщност преповтарят по-подробно изложеното в АУАН и във възражението по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, и без да посочи причините поради които не са събрани поисканите от нарушителя доказателства, АНО е безкритично е приел описаното в АУАН и го е възпроизвел в НП. По този начин АНО не е изпълнил в пълнота задълженията си да извърши разследване на спорните обстоятелства, съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

В тази връзка следва да се отбележи и следното: с действието си, по-точно с бездействието си, АНО е препятствал възможността поисканите от жалбоподателя доказателства да бъдат събрани в хода на съдебното производство. Съдът е направил опит да изиска от РУ – Исперих видеозаписите от служебния автомобил от процесната дата, но видно от получения отговор такива се съхраняват само 30 дни, който срок към датата на изискването им по делото вече е изтекъл. Същевременно видно е от датата

на депозиране на възражението по чл. 44, ал. 1 ЗАНН – 21.06.2023 г., т.е. само един ден след съставяне на АУАН, както и от датата на издаване на НП – 14.07.2023 г., срокът за съхранение на видеозаписите не е бил изтекъл. Въпреки това по неизяснени в хода на настоящото производство причини, АНО не ги е обсъдил, в какъвто смисъл е било искането на нарушителя. По този начин наказващият орган, без да посочи основателна причина за това, е лишил нарушителят от възможността да бъдат събрани и обсъдени поискани от него доказателства, с което е нарушил правото му на защита.

На следващо място при преценка законосъобразността на наказателното постановление съдът следва да прецени дали описаното в него административно нарушение е било извършено от санкционираното лице. Съгласно разпоредбата на чл. 104а от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му.

Видно от показанията на разпитаните по делото свидетели – полицейските служители О. О. и Е. В., същите са категорични, че при спиране на служебния автомобил на кръстовището на улиците „Родопи“ и „Н.И.Вапцаров са видели автомобила, управляван от жалбоподателя, да минава пред тях в посока изхода на града. Именно тогава св.О., който управлявал служебния автомобил и св.В., която стояла на седалката до него, видели че водача говорел по телефона. Същевременно показанията на двамата свидетели се различават съществено относно факта как точно са възприели, че Г. Н. говори по телефона. Според св.О. водачът придържал телефона към главата си и така разговарял. В докладната записка от 29.06.2023 г., приложена към административнонаказателната преписка свидетелят уточнява, че водачът е придържал с раменната става в близост до ухото си мобилен телефон по време на движение. От своя страна св.В. твърди, че водачът държал телефон в лявата си ръка и говорел по него.

Това противоречие в показанията на свидетелите относно факта как точно е осъществено описаното в АУАН и НП нарушение от жалбоподателя, не позволява да се направи категоричен извод на базата на гласните доказателства, че действително водачът е разговарял по мобилен телефон в момента, в който е бил възприет от полицейските служители.

От друга страна представените от жалбоподателя писмени доказателства - заявление за получаване на детайлизирана справка за потребление за мобилен номер +35989***** от 18.07.2023 г. и разпечатка за общо потребление за мобилна/фиксирана услуга за клиентски номер 0055049303 и мобилен номер 089 ***** за периода 18.06.2023 - 17.07.2023 г., установяват по безспорен и категоричен начин, че Г. Н. е абонат на „Йетел България“ ЕАД и на процесната дата е ползвал мобилен номер 089 *****, като за времето от 10.06 ч. до 21.36 ч. няма регистрирани ползвани мобилни услуги. Т.е. в часовия период около 17.52 ч на 20.06.2023 г. жалбоподателят не е разговарял по мобилния си телефон. Действително възможно е той да ползва и други мобилни номера, но това са само предположения, а изводите относно това извършено ли е нарушението от жалбоподателя не могат да почиват на догадки и предположения, още повече когато събраните в тази насока доказателства са противоречиви.

Следва да се вземе предвид и направеното в с.з. на 26.09.2023 г. възражение на жалбоподателя по време на разпита на св.О., че по време на управление на автомобила е паднала кърпата му и той се е навел да я вземе,

като изказва предположение, че това именно негово движение е видял полицейския служител. В тази връзка е необходимо да се отчете, че свидетелите посочват, че автомобила на жалбоподателя се е движел в посока от тяхно ляво на дясно, към изхода на града. При това положение, преминавайки пред полицейския автомобил водачът може да бъде възприет по-добре и по-ясно от неговата дясна страна. От друга страна св.В. твърди, че водачът е държал телефона с лявата си ръка. Очевидно жалбоподателят е извършвал някакви движения с тялото си и ръката си по време на управлението на автомобила, когато е бил възприет от полицаите, но от събраните доказателства не може да се направи категоричен извод, че той е говорил по мобилен телефон в нарушение на законовите разпоредби.

С оглед изложеното за съда се налага извода, че вмененото на Г. Н. административно нарушение на разпоредбата на чл. 104а ЗДвП не е доказано и в тази връзка неправилно АНО е ангажирал неговата административнонаказателна отговорност и му е наложил съответните административни наказания. Следва обжалваното НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0275-000536/14.07.2023 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР – Разград, РУ – Исперих К. ИВ. К, с което за нарушения на чл. 104А ЗДвП на Г. И. Н., ЕГН: *****, от с.Л., обл.Разград е наложена глоба в размер на 50,00 (петдесет) лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП и са му отнети 8 точки на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр.Разград в *14-дневен срок* от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Исперих: _____